

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

20-09 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klaagster) jegens (...) (hierna verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. C.E.H.M. Backhuijs-Raijmakers (lid), de heer dr. F.C.P. van der Horst (lid) en mevrouw drs. W.W.M Hogenbirk (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 1 juli 2020 ontving het College van Toezicht een klachtschrift gedateerd 23 juni 2020 inhoudende een klacht over verweerster.

Het College bevestigde de ontvangst van het klachtschrift bij brief van 7 juli 2020.

Op 13 juli 2020 deelde klaagster desgevraagd telefonisch mee de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College verklaarde de klacht op 13 juli 2020 ontvankelijk. Bij brief van 21 juli 2020 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Bij e-mail van 28 juli 2020 verstreekte klaagster desgevraagd aanvullende informatie.

Het College ontving het ongedateerde verweerschrift per post op 17 augustus 2020.

Het College informeerde partijen bij brief van 29 september 2020 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden.

De hoorzitting vond plaats op 18 november 2020 via Microsoft teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

Bij e-mail van 1 december 2020 verzocht het College aan verweerster om aanvullende informatie. Verweerster verstreekte deze bij e-mail van 2 december 2020. Klaagster reageerde hierop bij e-mail van 8 december 2020.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klaagster is de moeder van drie kinderen: een dochter geboren in 2007, een zoon geboren in 2008 en een dochter geboren in maart 2016 (hierna dochter X). Gedurende de periode waarop de onderhavige klacht betrekking heeft, hadden beide ouders het gezag over de kinderen.

2. Verweerster heeft sinds 2007 een eigen praktijk. Zij verleent zorg aan gezinnen met kinderen met

trauma, angst en gedragsproblemen.

3. Op 17 juli 2017 verwees de kinderarts van dochter X haar naar verweerster vanwege haar eetproblemen. Op 23 augustus 2017 was het intakegesprek met klaagster en dochter X. Op 28 augustus 2017 stelde verweerster het behandelplan op. De behandeling bestond uit video-interactie-begeleiding van het gezin en gesprekken met klaagster naar aanleiding van de video-opnames.

4. Op 23 mei 2018 werd klaagster opgenomen in een zorginstelling voor een klinische behandeling wegens suïcidale gedachten.

5. Op 30 mei 2018 nam de vader van de kinderen (hierna 'vader') contact op met verweerster over de opname van klaagster. Hij vertelde haar onder meer dat hij van klaagster wilde scheiden. Op dezelfde dag stuurde hij verweerster een audio-opname van een gesprek met klaagster met bijgevoegd een uitgeschreven transcript van het gesprek. Hij maakte deze opname voordat klaagster in de zorginstelling terecht kwam.

6. Verweerster sprak naar aanleiding van de ontstane situatie op 1 juni 2018 met de drie kinderen in de thuissituatie. In de aanloop naar dit gesprek stuurde zij op 1 juni 2018 een e-mail naar vader.

Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'(...) Het is van belang om in contact te komen met de regiebehandelaar. Bij die persoon zul jij goed moeten aangeven dat je het niet ziet zitten dat ze terug naar huis komt. En dat je dat ook niet wilt. Ik heb met (...) (*de kinderarts; CvT*) afgesproken dat wij ook bij die persoon aan gaan geven dat we ons zorgen maken over de medische geschiedenis en over de veiligheid van de kinderen (...).'

7. Op 1 en 5 juni 2018 had verweerster contact via WhatsApp met klaagster in de zorginstelling.

8. Op 12 juni 2018 had verweerster een informele ontmoeting in de thuissituatie met de kinderen.

9. Op 13 juni 2018 stuurde verweerster een e-mail aan vader. Hierin stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'Ik heb de advocaat uit mijn netwerk benaderd via de mail en haar gevraagd. Ze geeft aan zelf wel jou te willen bijstaan. Je kunt in ieder geval starten door met haar een adviesgesprek te hebben. Dan weet je of je haar prettig vindt en of ze je zou kunnen helpen.'

10. Klaagster liet op 9 juli 2018 via de e-mail aan verweerster weten dat zij de begeleiding door verweerster niet meer wilde voortzetten. Verweerster reageerde diezelfde dag met een e-mail aan beide ouders waarin zij meedeelde een afsluitingsbrief voor de kinderarts te zullen opstellen met een kopie aan de ouders.

11. Verweerster vernietigde op 16 juli 2018 de audio-opname die vader op 30 mei 2018 had gestuurd.

12. Op 16 juli 2018, 5 september 2018 en 5 oktober 2018 had verweerster nog telefonisch contact met vader.

13. Klaagster werd in juli 2018 ontslagen uit de zorginstelling.

14. Verweerster stuurde op 10 oktober 2018 een afsluitingsbrief naar de huisarts van dochter X. Een kopie van deze brief zond verweerster naar de kinderarts van dochter X. In deze brief stond -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Hierbij bericht ik u dat de orthopedagogische begeleiding (...) gericht op dochter X (...), is beëindigd per 09-07-2018.

De begeleiding is eenzijdig opgezegd door klaagster. De behandeling was gericht op de eetproblemen van dochter X. Er is een intensief traject geweest waarbij met behulp van video-interactiebegeleiding kleine stapjes vooruit werden gezet in de eetsituatie van dochter X. Ik had met name gesprekken met klaagster hierover. Afstemming vond plaats met de kinderarts (...). De klinische opname van klaagster maakte dat ik relevante informatie kreeg over de context van het gezin en de problemen die speelden. Hierdoor is mijn hypothese over de eetproblemen bij dochter X gewijzigd. Mijn eerste hypothese was gericht op een combinatie van een stevig temperament, traumatische ervaringen met eten, waarbij controleverlies centraal stond. Na de nieuwe informatie denk ik dat de spanningen tussen ouders, de psychische problemen van klaagster en de krampachtige nadruk die al lange tijd ligt op de eetsituatie in het hele gezin een grote impact hebben gehad op de eetproblemen van dochter X.

Tijdens de afwezigheid van klaagster blijkt dat ook uit de groei van dochter X.

De behandeling is na de opname van klaagster meer gericht geweest op het omgaan van het gezin met deze context en de behandelrelatie was nu volledig gericht op (...) (*vader; CvT*).

Ook heb ik met de beide andere kinderen gesproken en psycho-educatie gegeven over depressiviteit.

Klaagster heeft aangegeven dat zij zich niet kan vinden in de wijziging van de behandeling en de onderwerpen die besproken zijn tijdens haar opname en heeft het vertrouwen in mij als behandelaar opgezegd. Ik heb in overleg met de kinderarts (...) gekeken naar een goede doorverwijzing. Daarbij hebben we gezocht naar hulpverlening waarbij de eetproblemen van dochter X verder kunnen worden behandeld, maar ook bredere zorg mogelijk is voor alle drie de kinderen bij het omgaan met de psychiatrische problemen in het systeem en de zich aandienende scheiding van ouders. Een verwijzing naar (...) (*een instelling voor jeugdzorg; CvT*) leek een goede optie. Ik maak me zorgen over dit gezin en de mogelijke problemen die zich op langere termijn zouden kunnen ontwikkelen. Ik denk dan met name aan parentificatie en loyaliteitsproblemen die de kinderen zouden kunnen ervaren en de mogelijk internaliserende gedragsproblemen die dat zou kunnen opleveren. Van belang is goede monitoring van zorg bij alle drie de kinderen in dit gezin. Met name omdat klaagster en (...) (*vader; CvT*) mij, terwijl we een goede, intensieve behandelrelatie hadden, onvoldoende hebben meegenomen in de problemen die in het gezin speelden.’

15. Bij e-mail van 29 oktober 2019 verzocht klaagster aan verweerster om een afschrift van het dossier van dochter X. Verweerster voldeed aan dit verzoek.

16. Op 10 december 2019 spraken klaagster en verweerster met elkaar. Naar aanleiding hiervan zond verweerster een aangepaste versie van de brief van 10 oktober 2018 naar de huisarts van dochter X met een kopie naar de kinderarts en de beide ouders. De aanpassing bestond uit de volgende toevoeging aan de oorspronkelijke tekst van de brief:

‘Toevoeging brief december 2019

Op 10 december 2019 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen ondergetekende (...) en de moeder van dochter X. Dit gesprek heeft op verzoek van klaagster plaatsgevonden. De aanleiding is dat klaagster een kopie van het dossier heeft opgevraagd en graag in een

gesprek wil kenbaar maken wat haar kant van het verhaal is. In het gesprek komen een aantal zaken naar voren, waarvan klagster heeft verzocht om dit op te schrijven als toevoeging van deze brief.

Een belangrijk onderwerp is dat klagster mij als behandelaar verwijt haar onvoldoende meegenomen te hebben in de situatie die was ontstaan in de periode dat zij als patiënt opgenomen was in de kliniek bij (...). Ik heb kunnen aangeven dat ik wel heb geprobeerd samen met haar behandelaars om tafel te gaan, maar dat de behandelaars van (...) daar niet voor open stonden. Ook heb ik de kinderarts ingeschakeld om als arts contact te zoeken met de hoofdbehandelaar (...) en die heeft dat ook gedaan. We hebben in het gesprek vastgesteld dat het fijn was geweest wanneer ik meer contact had gehad met haar ondanks deze moeilijkheden. Klagster vertelt me dat ze zich erg naar gevoeld heeft en het idee heeft gekregen dat ik op de hand van haar ex-man (...) zou zijn gaan staan. Dit mede door de informatie die (...) (*vader; CvT*) mij zou hebben gegeven. Zij geeft aan dat die informatie niet kloppend is.

Een ander belangrijk onderwerp in het gesprek was de inhoud van bovenstaande brief en de omschreven verandering van mijn hypothese van de samenhang in de problematiek. We hebben samen besproken waar deze hypothese vandaan kwam en hoe deze is bedoeld. Er blijft bij klagster ondanks dit gesprek een sterk gevoel bestaan dat ik als behandelaar onzorgvuldig ben geweest en dat ik bepaalde informatie bij haar had moeten checken en haar kant van de informatie beter had moeten meenemen. Ik heb als behandelaar het idee dat ik gehandeld heb vanuit mijn professie met de belangen van de kinderen voorop. Ouders zijn inmiddels gescheiden en zitten nog midden in de afhandeling hiervan.'

3. Het standpunt van klagster en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht is dat verweerster onzorgvuldig is geweest in de behandeling van dochter X.
2. De tweede klacht is dat verweerster in het dossier van dochter X en in de brief van 10 oktober 2018 ongegronde uitspraken heeft gedaan.
3. De derde klacht is dat het dossier onzorgvuldig en onvolledig is. In het dossier ontbraken essentiële stukken die klagster pas na expliciet aandringen heeft ontvangen. Zo ontbraken essentiële mails over adviezen over advocaten. Bovendien zijn meningen en feiten niet van elkaar gescheiden. En wordt niet uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen.
4. De vierde klacht is dat verweerster de behandelrelatie met en de gesprekken over de kinderen heeft voortgezet zonder klagsters toestemming en zonder zwaarwegende redenen.
5. De vijfde klacht is dat verweerster ongemotiveerd heeft afgeweken van de Beroepscode 2017 van de NVO en de Meldcode kindermishandeling. In het dossier staat dat verweerster overwoog om een melding te doen bij Veilig Thuis omdat er een vermoeden bestond van een onveilige situatie voor de kinderen. In het stappenplan van de Meldcode kindermishandeling staat dat de cliënt hierover moet worden geïnformeerd en dat is niet gebeurd.
6. De zesde klacht is dat verweerster niet heeft voldaan aan de informatieplicht zonder geldige reden

of onderbouwing. Hiermee doelt zij onder meer op het feit dat verweerster klaagster niet heeft geïnformeerd over de audio-opname die vader op 30 mei 2018 naar verweerster heeft gestuurd.

7. De zevende klacht is dat verweerster partijdig is geweest. Zij heeft onder meer de vader geadviseerd over advocaten en hoe hij klaagster in de zorginstelling kon houden.

8. De achtste klacht is dat verweerster niet aan waarheidsvinding heeft gedaan.

9. De negende klacht is dat verweerster zonder klaagsters toestemming en zonder haar inzage te hebben gegeven, informatie naar de huisarts en de kinderarts heeft gestuurd. Hiermee heeft verweerster haar geheimhoudingsplicht geschonden.

10. De tiende klacht is dat verweerster geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek van klaagster om gegevens te verwijderen en de inhoud van de brief van 10 oktober 2018 te corrigeren of te verwijderen terwijl de opgenomen gegevens aantoonbaar onjuist of onvolledig zijn.

11. De elfde klacht is dat klaagster geen toestemming heeft gegeven aan verweerster om gegevens met de huisarts of de kinderarts te delen, dat klaagster hier niets van wist en dus geen beroep kon doen op het blokkeringsrecht uit de Beroepscode 2017.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweersters behandelrelatie met klaagster is begonnen op 16 februari 2016. De kinderarts/allergoloog had klaagsters zoon naar haar verwezen met eetproblemen als gevolg van ernstige voedselallergieën. De hulpvraag was gericht op de ouders en het kind. De behandeling was in oktober 2016 beëindigd met een positief resultaat.

2. Op 17 juli 2017 heeft dezelfde kinderarts de ouders opnieuw naar verweerster verwezen. Ditmaal voor de jongste dochter X die toen ruim één jaar oud was. Dochter X had vergelijkbare medische problemen met voedselallergie. Verweerster is vrij snel met een handelingsplan gestart gericht op ouderbegeleiding. Tijdens de behandeling maakte klaagster video-opnames van de eetsituatie waarbij ook de vader, de andere kinderen en de oppas te zien waren. De terugkijksessies waren met klaagster. Dochter X was bijna altijd aanwezig bij deze gesprekken. De gesprekken verliepen altijd prettig en de ouders hebben zich altijd zeer coöperatief opgesteld. De hardnekkigheid van de problemen maakte dat verweerster een EMDR-behandeling heeft gedaan. Verweerster heeft in maart 2018 een verwijzing naar een zorginstelling overwogen. In april en mei 2018 is vervolgens afstemming geweest met een diëtist en de kinderarts over de verdere aanpak. Er was toen een voorzichtig positieve lijn te zien. De kinderarts heeft verweerster een nieuwe indicatie gegeven voor een verlenging van de behandeling.

3. Op 23 mei 2018 heeft verweerster gesproken op de praktijk met klaagster. Dochter X was hierbij aanwezig. Een week later heeft verweerster een bericht van vader gekregen over de opname van klaagster. Hij had een specifieke hulpvraag gericht op de kinderen. Verweerster heeft toen begrepen dat klaagster op 23 mei 2018 een poging tot zelfdoding wilde doen. Op 30 mei 2018 heeft verweerster uitgebreid gesproken met de vader. Hij heeft verweerster gevraagd om de drie kinderen te begeleiden in de bestaande situatie. Vooral ook omdat hij erg weinig ondersteuning kreeg van de

zorginstelling waar klaagster verbleef. Verweerster is hiervan behoorlijk van slag geweest. Op 31 mei 2018 heeft zij telefonisch gesproken met de kinderarts. Zij waren als behandelaars niet op de hoogte geweest van de problemen van klaagster en dit systeem. Zij hebben samen opnieuw alle gegevens over dochter X en dit gezin besproken vanuit een nieuw perspectief. Besproken is ook of sprake zou kunnen zijn van onveiligheid voor de kinderen in welk geval een melding bij Veilig Thuis gepast was. Samen is besloten dat dit niet nodig was. De situatie maakte wel dat zij anders keken naar de hardnekkigheid van de eetproblemen van dochter X. Afgesproken werd dat de kinderarts zou overleggen met de huisarts. De kinderarts zou ook proberen contact te krijgen met de behandelaars van klaagster in de zorginstelling om de aanpak en begeleiding goed te kunnen afstemmen.

4. Op 31 mei 2018 heeft verweerster haar rol en functioneren in deze casus ingebracht in een supervisiebijeenkomst.

5. Verweerster heeft geen contact of afstemming kunnen realiseren met de zorginstelling. Tussen 30 mei 2018 en 28 juni 2018 heeft verweerster een aantal keer kort app-contact gehad op initiatief van klaagster. Dit betrof hoe het met klaagster ging en haar contact met de kinderen. In deze situatie is verweerster een behandelrelatie aangegaan met de vader. Vanuit het belang van de kinderen heeft zij hem geadviseerd over de omgang met en een bezoeksregeling aan klaagster. Zij heeft de vader geadviseerd om de omgang met klaagster een vaste structuur te geven. Zij heeft gesproken met de twee oudste kinderen en hun psycho-educatie gegeven over depressiviteit. Daarnaast heeft zij gesprekken gevoerd met de vader over zijn interactie met de kinderen: hoe hij beschikbaar kon zijn en reageren op vragen. Verweerster heeft vragen van de vader hierover beantwoord. Sommige vragen gingen over een echtscheiding die hij al langere tijd wilde. Zij heeft hem geadviseerd om contact te zoeken met een professional op dat gebied.

6. De vader heeft zonder overleg met klaagster een audio-opname gemaakt van de interactie tussen klaagster en de kinderen in de periode dat zij nog thuis was. Hij heeft deze gedeeld met verweerster op 30 mei 2018 via de e-mail. Verweerster heeft zich hier altijd ongemakkelijk over gevoeld. Zij heeft hem dit kenbaar gemaakt in het gesprek van 30 mei 2018. Verweerster heeft op verzoek van de vader eind juli 2018 de audio-opname verwijderd uit het dossier. Volgens de vader zou dit het verzoek van klaagster zijn. Zij heeft hierover geen contact met klaagster gehad.

7. Verweerster heeft vader ervaren als een man in een moeilijke situatie die met respect over zijn vrouw sprak en het belang van de kinderen voorop stelde. In de periode van 30 mei 2018 tot eind juni 2018 is er enig mailcontact geweest tussen de vader en verweerster. Klaagster heeft deze e-mails gelezen toen ze een weekeinde naar huis mocht. Vanaf dit moment is een probleem ontstaan. Verweerster heeft nog een gesprek gepland met klaagster om dit uit te spreken. Het is klaagster niet gelukt om een fysieke afspraak te maken maar op 29 juni 2018 heeft verweerster telefonisch met haar gesproken.

8. Na dit gesprek heeft klaagster aangegeven dat ze geen vertrouwen meer had in verweerster als orthopedagoog. Wel gaf ze aan dat ze altijd erg tevreden was geweest over de behandeling en de bejegening hiervoor. Verweerster heeft dit geaccepteerd en haar behandelrelatie afgerond met de kinderen en ook met de vader. Verweerster heeft nog wel, zoals ze met klaagster had afgesproken, een afsluitingsbrief opgesteld en gezorgd voor andere hulpverlening. Dit is de brief van 10 oktober 2018.

9. Verweerster heeft in oktober 2019 een verzoek van klaagster gekregen om een afschrift van het

dossier. Een aantal e-mails heeft verweerster niet toegevoegd aan de kopie van het dossier. Dit is niet bewust gebeurd. Op verzoek van klagster via de e-mail, heeft verweerster deze e-mails opgezocht en alsnog toegevoegd. Verweerster heeft nog een gesprek gehad met klagster naar aanleiding van de verstrekte kopie. Verweerster heeft toen klagsters kant proberen te horen en deze op schrift gesteld in de vorm van een toevoeging aan haar brief van 10 oktober 2018 die zij aan de huisarts en de kinderarts heeft gestuurd. Dit heeft verweerster gedaan op verzoek van klagster. Via een e-mail van 17 januari 2020 heeft klagster aan verweerster laten weten dat deze toevoeging niet aan haar verwachtingen voldeed. Verweerster heeft hierop niet meer gereageerd.

10. Verweerster heeft het gevoel dat ze een betrokken hulpverlener is geweest. Zij heeft al haar stappen goed overwogen en besproken met haar collega's in intervisie en met haar supervisor. Zij heeft al haar stappen afgestemd met de betrokken behandelaren. Zij heeft het belang van de kinderen voorop gesteld en vanuit zorg voor de kinderen advies gegeven. Verweerster heeft de indruk dat de klacht meer over vader gaat dan over haar als behandelaar. Verweerster vindt het erg naar dat klagster zich zo heeft gevoeld en dat klagster nog steeds het gevoel heeft dat verweerster een onderdeel van het probleem is geweest in het proces. Verweerster wilde juist helpen en voor de kinderen en de ouders een steun zijn.

5. Aanvullende informatie klagster

Klagster deelde bij e-mail van 28 juli 2020 samengevat het volgende mee.

1. In het dossier van dochter X dat klagster heeft ontvangen, heeft verweerster opgenomen dat vader op 30 mei 2018 aan verweerster het volgende heeft verteld:

- klagster is erg gericht op de eetproblemen en medische problemen van dochter X;
- klagster heeft zelf eetproblemen omdat zij altijd op dieet zou zijn en nooit met het gezin zou mee-eten;
- hij vertrouwt klagster niet meer, ook in medische zin. Klagster heeft toegegeven dat ze zichzelf mutileert ook door pinda's te eten. Hij vraagt zich af of ze dit nu ook bij de kinderen heeft gedaan.

2. Verweerster heeft deze observaties nooit zelf gedaan. Sterker nog, er bestaan uren videomateriaal over vele eetmomenten in het gezin waarop is te zien dat klagster heeft gekookt en smakelijk mee-eet. Deze conclusie over klagsters eetproblematiek heeft verweerster niet aan klagster voorgelegd, of gecontroleerd bij een behandelaar van klagster. Zij heeft dit echter wel opgenomen in de brief van 10 oktober 2018 die zij naar de huisarts en de kinderarts heeft gestuurd. Verweerster heeft dit ook naderhand niet gecorrigeerd nadat klagster met verweerster heeft gesproken en heeft gezegd dat dit leugens zijn.

6. De hoorzitting

1. Klagster brengt in de hoorzitting van 18 november 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

1.1. Klagster heeft nooit een zelfmoordpoging gedaan, maar zij zat op de bodem van de put. Zij kon nog functioneren; zij heeft tot op de dag van de opname volledig en goed voor haar kinderen gezorgd en gewerkt. Zij was heel erg bang voor vader en dacht dat het allemaal aan haar lag. Aan haar is nooit de vraag gesteld wat er gebeurd is.

1.2. In de zorginstelling was op klagsters verzoek appcontact met verweerster geweest. Zij heeft

ermee ingestemd dat verweerster de kinderen zou begeleiden tijdens haar opname. Dit was omdat zij dacht dat duidelijk was dat zij in de zorginstelling zat voor een depressie. En niet omdat de veiligheid van de kinderen in gevaar was, zoals vader steeds suggereerde. Zij wilde dat heel snel begeleiding zou komen voor de kinderen. Zij kende verweerster en dacht 'laten we haar vragen of ze de kinderen even kan zien en peilen hoe het met ze gaat'. Uit het appcontact blijkt dat klaagster volledig coherent was en niet ontoerekeningsvatbaar. Maar zij was buitenspel gezet. Verweerster heeft haar destijds niets gevraagd.

1.3. Verweerster geeft niet aan op welke manier ze geen contact kon krijgen met de behandelaars in de zorginstelling. Ze heeft niet gebeld of gemaïld met de behandelaars. En zelfs als ze geen contact kon krijgen, dan nog had ze betere opties gehad. Dan had in het dossier en de brief van 10 oktober 2018 moeten staan dat vader dit beweert, dat verweerster zich zorgen maakt maar geen conclusies kan trekken of kan handelen als deze informatie niet eerst is getoetst. Als verweerster aan klaagster had gevraagd om contact op te nemen, was dit geen enkel probleem geweest. Elke ochtend vroeg de verpleegkundige in de zorginstelling met wie ze wilde spreken.

1.4. De informatie die verweerster vanaf het moment van de opname heeft gekregen, was alleen informatie van vader en die informatie was zeer ernstig van aard. Reden te meer om er zorgvuldig mee om te gaan en om deze informatie te toetsen. Verweerster heeft deze informatie vooral bij zichzelf getoetst en bij collega's, maar niet bij de personen bij wie ze dit had moeten doen, te weten klaagster, haar familie, vrienden en de behandelaars. Verweerster is met de informatie van vader naar de kinderarts gegaan en naar haar supervisor.

1.5. Verweerster had klaagster ook moeten informeren over de audio-opname die vader stiekem had gemaakt. Dit was zo iets vijandigs dat het verweersters plicht was om klaagster hierover te informeren als moeder van de kinderen.

1.6. Het volgende onethische punt is dat verweerster beweert onpartijdig te zijn geweest. Maar zij heeft actief in haar netwerk naar een advocaat voor vader gezocht, met deze contact opgenomen en de naam van de advocaat aan vader doorgegeven. Het is bekend dat deze advocaat werkt bij een van de topkantoren op het gebied van echtscheidingen. Hoe kan het belang van de kinderen voorop worden gesteld als verweerster de ene ouder, vader, aan een advocaat helpt en de andere ouder doodziek in het ziekenhuis ligt en van niets weet? Verweerster heeft ook partijdig gehandeld door vader te adviseren hoe hij zich moest opstellen om klaagster in de zorginstelling te houden.

1.7. Als wordt besloten om geen melding te doen bij Veilig Thuis, moet de andere ouder hierover worden geïnformeerd in het belang van de kinderen. Dit heeft verweerster niet gedaan.

1.8. Verweerster geeft ook niet aan waarom het gerechtvaardigd was om de behandelrelatie met vader voort te zetten nadat klaagster de behandelrelatie had beëindigd.

1.9. Klaagster heeft na ontvangst van het dossier gedacht dat verweerster was meegesleurd door het innemende, bezorgde en intelligente voorkomen van vader. Vandaar dat zij in december 2019 nog met verweerster is gaan praten. Zij wilde dat verweerster de foutieve informatie zou erkennen en dat in de brief op zijn minst zou staan dat dit verweersters mening was die was gebaseerd op eenzijdige informatie van vader. Verweerster heeft geen excuses aangeboden, heeft geen zelfreflectie getoond en de brief van 10 oktober 2018 is niet gecorrigeerd. Zij wil nu dat de brieven worden vernietigd. Zij wil voorkomen dat dit een volgende moeder overkomt.

1.10. Klaagster heeft geen eetstoornis en doet niet aan automutilatie. Zij heeft de kinderen nooit iets aangedaan. Waar het haar om gaat, is dat haar niets is gevraagd, en dat onjuiste informatie in medische dossiers terecht is gekomen.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 18 november 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. Vader was niet aanwezig bij het intakegesprek op 23 augustus 2017. Tot 30 mei 2018 heeft zij geen direct contact met hem gehad. Vader was wel aanwezig op de video-opnames die klaagster maakte. Besproken was dat vader een drukke baan had en niet bij de behandeling aanwezig kon zijn.

2.2. Op de vraag van het College hoe moet worden gewogen dat verweerster op 9 juli 2018 aan klaagster schrijft dat ze een afsluitingsbrief naar de kinderarts zal sturen met een kopie naar de ouders, en dat deze brief pas op 10 oktober 2018 is verstuurd en dat verweerster in de tussenliggende periode nog contact heeft gehad met vader, antwoordt verweerster het volgende. Na de opname van klaagster had vader vragen over de opvoeding van de kinderen, en hij was voor zichzelf op zoek naar psychologische hulp. Daarover heeft zij nog een aantal keren telefonisch contact gehad met hem. Zij heeft hierover ook gesproken in de intervisie met haar collega's. Deze bevestigden haar dat dit nog kon. In deze periode heeft zij ook naar een afronding gezocht en de afsluitingsbrief opgesteld. De behandelrelatie was gestopt nadat klaagster had meegedeeld dat zij dit wilde. Zij heeft de brief niet aan de ouders voorgelegd maar alleen naar de huisarts gestuurd met een kopie naar de kinderarts. De afsluiting van de eerdere behandelrelatie met de zoon van klaagster was op dezelfde manier verlopen.

2.3. Op de vraag van het College waar verweerster de situatie van klaagster heeft getoetst, deelt verweerster mee dat dit best ingewikkeld was. Zij was ontzettend geschrokken. Op de dag van de opname was klaagster in de ochtend bij haar geweest. Zij hebben toen prima de behandeling van dochter X geëvalueerd en de voortgang. Zij heeft niets gemerkt van de problematiek. Toen zij hoorde dat op diezelfde dag een poging tot zelfdoding was gedaan, was dit een schok. Zij heeft contact opgenomen met de kinderarts om te toetsen wat zij had gemist. De enige toetsing die zij heeft gedaan, was bij de kinderarts. Niet bij klaagster. De kinderarts was op de hoogte van de opname. Verweerster denkt dat de kinderarts dit van vader had gehoord.

2.4. Verweerster heeft via vader geprobeerd om contact met klaagster te leggen toen zij in de zorginstelling verbleef. Zij had met hem afgesproken dat hij de behandelaars zou benaderen voor een groot overleg over de situatie met de kinderen en de afstemming daarover. Vader verklaarde dat dit niet was gelukt. Voorts heeft de kinderarts verschillende keren gebeld met de zorginstelling om tot een gezamenlijk afspraak te komen. Zij heeft het niet via klaagster zelf geprobeerd.

2.5. De overwegingen van verweerster om vader te adviseren om naar een met naam genoemde advocaat te gaan, waren dat vader vragen had over zijn voornemen om te scheiden. Zij heeft hem geadviseerd om informatie te zoeken bij iemand die daar verstand van had. Zij heeft de naam van deze specifieke advocaat genoemd omdat zij toevallig ervaring had met deze persoon in een andere casus. Dit was om vader ter wille te zijn.

2.6. In het gesprek op 30 mei 2018 met vader is een andere focus in de behandeling ontstaan. Daarvoor was de focus gericht op de eetproblemen van dochter X. Daarna heeft vader haar hulp

ingeroepen bij de situatie waarin klaagster was opgenomen in de zorginstelling. Hij vroeg haar om hem te ondersteunen in een gesprek met de drie kinderen. Verweerster is ingegaan op dit verzoek. Klaagster wist hiervan. De focus vanaf 30 mei 2018 was: het hebben van een moeder die is opgenomen met depressiviteit. Door het WhatsApp-contact met klaagster, had zij het idee dat zij hiervoor toestemming had van klaagster. De situatie eiste handelen. Niets doen, was geen optie. Terugkijkend heeft ze hierop misschien onvoldoende gereflecteerd. Ze heeft een begin gemaakt met de ondersteuning van de drie kinderen.

2.7. Verweerster is niet met klaagster in contact getreden over de audio-opname van vader omdat zij zich ongemakkelijk erover voelde dat klaagster niet wist dat vader dit had gedaan. Zij wilde klaagster daar toen niet mee lastig vallen. Zij heeft stukjes gelezen van het transcript maar er verder niet veel mee gedaan. Zij begrijpt heel goed dat het voor klaagster heel vervelend was dat deze informatie op deze manier is verstrekt. Verweerster is ervan overtuigd dat de audio-opname en het transcript geen invloed hebben gehad op haar beeldvorming. Zij kende klaagster goed en had een goed beeld van haar interactie met de kinderen. Een situatie van stress geeft niet de meest positieve interactie. Een belangrijker punt in haar overwegingen was het enorme verschil tussen de ochtend van 23 mei 2018 en wat daarna is gebeurd. Dit heeft haar zorgen aangewakkerd.

2.8. Verweerster heeft niet meer gereageerd op de mededeling van klaagster dat zij niet tevreden was met de toevoeging aan de brief van 10 oktober 2018. Klaagster had haar in december 2019 verzocht om een rectificatie. Zij heeft toen geprobeerd om klaagsters kant van het verhaal op te nemen om een relativering te geven. Klaagster had verzocht om meer te doen maar zij kon daarin geen verdere stappen zetten.

7. Aanvullende informatie partijen

1.1. Op 1 december 2020 verzocht het College aan verweerster of, en zo ja, wanneer klaagster aan haar had gevraagd om de brief van 10 oktober 2018 te vernietigen of uit het dossier van dochter X te verwijderen.

1.2. Verweerster deelde in reactie hierop mee dat klaagster haar niet heeft verzocht om vernietiging van de brief. In het gesprek in december 2019 heeft klaagster wel te kennen gegeven dat ze het niet eens was met een aantal dingen die verweerster in de brief heeft geschreven. Verweerster heeft in het gesprek een toevoeging aan de brief aangeboden. Verweerster heeft deze geschreven en de aangepaste brief verstuurd naar de huisarts, de kinderarts, klaagster en vader.

2. Klaagster deelde in reactie hierop mee dat zij naar het gesprek was gegaan om onwaarheden recht te zetten. Zij wilde dat verweerster deze uit het dossier zou verwijderen en dat verweerster de brief van 10 oktober 2018 vernietigde. Klaagster heeft nooit om een toevoeging aan de brief gevraagd. Verweerster heeft haar ook geen ruimte gegeven voor inspraak op de inhoud van de toevoeging. Verweerster heeft er zelf over nagedacht en deze vervolgens geschreven. Zij heeft bepaald dat een toevoeging het enige was wat ze kon doen. Klaagster vindt het spijtig dat zij haar verzoek om vernietiging van de brief niet zwart op wit heeft staan. Het gesprek in december 2019 heeft zij niet genotuleerd.

8. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

1. Artikel 10 van de Beroepscode 2017 (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

2. Artikel 15 van de Beroepscode 2017 (Toestemming van de cliënt) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Voor het aangaan van een professionele relatie is toestemming van de cliënt en/of van zijn wettelijk vertegenwoordiger(s) vereist, conform de artikelen 5 tot en met 8.’

3. Artikel 31 van de Beroepscode 2017 (Dossiervorming) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. De pedagoog legt in een dossier alle gegevens vast die noodzakelijk zijn voor de kwaliteit en de continuïteit van de professionele relatie en voor het afleggen van verantwoording in het kader van de professionele relatie.

2. In het dossier scheidt de pedagoog feiten van meningen en vermeldt hij de bron indien hij ook gegevens opneemt die van een ander afkomstig zijn. (...).’

4. Artikel 36 van de Beroepscode 2017 (Recht op correctie, eigen verklaring en vernietiging) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. De cliënt heeft recht op verbetering, aanvulling of verwijdering van gegevens die zijn opgenomen in het dossier, indien de opgenomen gegevens aantoonbaar onjuist of onvolledig zijn, of gelet op het doel van de professionele relatie niet ter zake zijn.

2. Het verzoek tot correctie, aanvulling of verwijdering van gegevens wordt, voor zover dit geen onnodige drempels oproept voor het uitoefenen van de rechten, schriftelijk of digitaal ingediend. De pedagoog reageert uiterlijk binnen vier weken op dit verzoek.’

9. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2. De eerste klacht is dat verweerster onzorgvuldig is geweest in de behandeling van dochter X. Tot 23 mei 2018 was klaagster echter tevreden over de inzet van verweerster en is van onzorgvuldigheid niet gebleken. Na 23 mei 2018, de dag van de opname van klaagster in de zorginstelling, ontstond een nieuwe situatie die bestond uit een plotseling afwezige moeder en een vader die alleen voor de kinderen moest zorgen. Er was dus sprake van een crisissituatie die direct handelen van verweerster eiste. Verweerster heeft in deze situatie eveneens zorgvuldig gehandeld door haar inzet te verbreden naar het systeem van dochter X, op dat moment in de thuissituatie bestaande uit vader en de twee oudere kinderen. Dit gebeurde overigens met instemming van klaagster. Op 9 juli 2018 heeft klaagster laten weten dat zij de begeleiding door verweerster niet wilde voortzetten. Verweerster heeft daarna geen behandelingen meer uitgevoerd bij dochter X. Op 10 oktober 2018 heeft zij het

dossier overgedragen aan de huisarts. Zij geeft in haar afsluitingsbrief gerichte adviezen over de verdere behandeling van het gezin en handelt hiermee ook zorgvuldig. Het bovenstaande overziende is deze klacht ongegrond.

3.1. De tweede, zesde, achtste, negende en elfde klacht worden hier gezamenlijk behandeld vanwege hun onderlinge samenhang. Deze klachten zijn samengevat dat verweerster klaagster na haar opname onvoldoende heeft betrokken bij wat er speelde in het gezin en haar onvoldoende heeft geïnformeerd over een aantal zaken, zoals de audio-opname die vader naar verweerster heeft gestuurd zonder klaagster hierover te informeren. Verweerster heeft ook onvoldoende aan waarheidsvinding gedaan. Het gevolg hiervan was dat in het dossier van dochter X en in de afsluitingsbrief van 10 oktober 2018 onjuiste en onvolledige informatie terecht is gekomen, zo stelt klaagster.

3.2. Het College acht het aannemelijk dat klaagster ook kort na haar opname in staat was om haar verhaal te doen gelet op de vaststaande inhoud van het WhatsApp-contact tussen haar en verweerster over de zorg voor de kinderen. Nu dit gewoon kon én klaagster nog steeds één van de twee gezaghebbende ouders was, had verweerster zich meer moeten inspannen om direct van klaagster te vernemen wat haar lezing was van de gebeurtenissen die leidden tot haar opname. Door de regie over de contacten met klaagster bij vader en de kinderarts te leggen, heeft verweerster onvoldoende aan waarheidsvinding gedaan. Ook heeft verweerster ten onrechte niet aan klaagster verteld over de door vader verstrekte audio-opname. Dit had op enig moment wel moeten. Dat verweerster zich ongemakkelijk voelde over de toezending is dan niet relevant. Verweerster is gelet op het bovenstaande onvoldoende actief en transparant geweest richting klaagster. De klacht is in zoverre gegrond.

3.3. Het is voorts aannemelijk dat door de afwezigheid van direct contact met klaagster, verweerster over te eenzijdige informatie beschikte over de problemen in het gezin, namelijk alleen de informatie die vader haar had gegeven. Deze informatie heeft er toe geleid, dat -zoals verweerster schrijft in de brief van 10 oktober 2018- haar hypothese over de eetproblemen bij dochter X is gewijzigd.

3.4. Een pedagoog kan zijn hypothese en bijbehorende behandeling wijzigen als concrete gebeurtenissen hiertoe aanleiding geven. Dit dient echter wel goed procedureel te worden afgestemd met alle relevante partijen. Verweerster heeft in het vervolgetraject tot 9 juli 2018 voldoende gelegenheid gehad om klaagster te laten reageren op de wijziging van haar hypothese over de eetproblemen van dochter X. Onvoldoende is gebleken dat dit is gebeurd. Verweerster had in elk geval over de inhoud van de brief van 10 oktober 2018 met beide gezaghebbende ouders afstemming moeten zoeken voordat zij deze verstuurd naar de huisarts en de kinderarts. Eventuele correcties en aanvullingen had zij dan kunnen verwerken of als bijlage bij de brief voegen. Verweerster heeft dit ten onrechte niet gedaan. Zij heeft de ouders zelfs geen afschrift gestuurd ondanks haar belofte, gedaan op 9 juli 2018, dat zij dit zou doen. Zeker gelet op de plotselinge veranderingen in het gezin gedurende de behandeling van dochter X, had verweerster extra aandacht moeten besteden aan een zorgvuldige procedurele afwikkeling van deze zaak. Deze klacht is gegrond.

3.5. Het College heeft overigens niet kunnen vaststellen dat de informatie in het dossier zelf of de informatie in de brief van 10 oktober 2018 aantoonbaar onjuist is en spreekt hierover daarom geen oordeel uit. Van schending van de geheimhoudingsplicht van verweerster is niet gebleken.

Verweerster was bevoegd om de brief van 10 oktober 2018 naar de huisarts en de kinderarts te sturen vanwege hun betrokkenheid bij de behandeling van dochter X.

4. Niet is gebleken dat in de kopie van het dossier dat klaagster in december 2019 van verweerster ontving essentiële stukken ontbraken. Verweerster heeft een aantal e-mails in eerste instantie niet het dossier gestopt. Dit is onbewust gebeurd, zo stelt zij. Het betrof e-mails die in 2018 waren uitgewisseld tussen verweerster en vader. Onvoldoende is komen vast te staan dat verweerster dit opzettelijk heeft nagelaten. Toen klaagster haar hierop attendeerde, heeft ze de e-mails alsnog toegevoegd. Klaagster heeft voorts niet concreet benoemd welke andere stukken ontbreken in het dossier. Klaagster heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat in het dossier feiten en meningen onvoldoende van elkaar zijn gescheiden of dat het dossier anderszins niet voldoet aan de vereisten van artikel 31 van de Beroepscode 2017. De derde klacht is ongegrond.

5. Wat betreft het aangaan van een behandelrelatie met alle drie de kinderen na de opname van klaagster, merkt het College op dat klaagster hiervoor na haar opname toestemming had gegeven aan verweerster. Hiervoor bestonden ook zwaarwegende redenen gelet op klaagsters plotselinge opname in de zorginstelling. Op 9 juli 2018 heeft klaagster laten weten dat zij de begeleiding door verweerster niet wilde voortzetten. Verweerster heeft daarna niet meer met de kinderen gesproken. Verweerster heeft na 9 juli 2018 nog wel een aantal keren telefonisch contact gehad met vader. Dit contact was geoorloofd aangezien vader, net als klaagster, vanaf augustus 2017 een professionele relatie had met verweerster in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van dochter X. Het feit dat vader tot de opname van klaagster slechts op afstand betrokken was bij de behandeling maakt dit niet anders. Hierbij is ook van belang dat het contact met vader beperkt van aard was en als doel had het bewerkstelligen van een zo goed mogelijke zorg voor de kinderen vanuit het perspectief van vader. Verweerster heeft hier gehandeld binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening. De vierde klacht is ongegrond.

6. De vijfde klacht is dat verweerster ongemotiveerd heeft afgeweken van de Beroepscode 2017 van de NVO en de Meldcode kindermishandeling. Klaagster doelt hiermee op de bepaling in de Meldcode kindermishandeling dat bij het vermoeden van een onveilige situatie voor de kinderen de wettelijke vertegenwoordigers hierover moeten worden geïnformeerd.

Verweerster heeft haar eerste vermoeden van een onveilige situatie inderdaad niet gedeeld met de ouders. Hiertoe bestond echter geen aanleiding aangezien al op 31 mei 2018, één dag nadat verweerster over de opname van klaagster was geïnformeerd, verweerster en de kinderarts in gezamenlijk overleg hebben besloten dat geen sprake was van een onveilige situatie voor de kinderen. Ook later is van een dergelijk vermoeden niet gebleken. Deze klacht is ongegrond.

7.1. Verweerster heeft in juni 2018 een aantal e-mails met vader gewisseld. Hieruit blijkt dat zij in haar netwerk heeft gezocht naar een advocaat met expertise op het terrein van echtscheidingen. Zij heeft de contactgegevens van deze advocaat vervolgens aan vader doorgegeven. Verweerster heeft hiermee meer gedaan dan in haar rol van hulpverlener betamelijk was. Ten tijde van de doorverwijzing naar een advocaat had zij immers met beide ouders nog een behandelrelatie. Het past dan niet om aan één van de ouders de naam van een advocaat te geven die een procedure tot echtscheiding moet starten tegen de andere ouder. Verweerster had hier distantie moeten betrachten. Dit handelen van verweerster was onzorgvuldig. In zoverre is de zevende klacht gegrond.

7.2. Niet is gebleken dat verweerster aan vader heeft geadviseerd hoe klaagster in de zorginstelling kon worden gehouden, zoals klaagster stelt. Verweerster heeft in een e-mail van 1 juni 2018 aan

vader geschreven bij welke functionaris in de zorginstelling hij moest aangeven dat hij niet wilde dat klaagster naar huis kwam. Als dit de wens van vader was op dat moment, is het begrijpelijk en aanvaardbaar om dit aan vader te vertellen gelet op de crisissituatie die toen nog bestond. Van andere adviezen van verweerster op dit punt is niet gebleken. In zoverre is deze klacht ongegrond.

8.1. De tiende klacht is dat verweerster geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek van klaagster om gegevens te verwijderen uit de brief van 10 oktober 2018 en de brief van 10 oktober 2018 te corrigeren of te verwijderen. Dit terwijl de opgenomen gegevens aantoonbaar onjuist of onvolledig zijn.

8.2. In reactie hierop stelt verweerster dat klaagster haar niet expliciet om vernietiging van deze brief heeft verzocht, ook niet in het gesprek op 10 december 2019. Wél heeft klaagster te kennen gegeven dat ze het niet eens was met een aantal punten in de brief.

Klaagster stelt dat zij naar het gesprek op 10 december 2019 was gekomen om een aantal onwaarheden recht te zetten. Zij wilde dat deze uit het dossier van dochter X werden verwijderd en dat de brief van 10 december 2019 werd vernietigd.

8.3. Gebleken is dat klaagster niet schriftelijk haar wens tot vernietiging van de brief kenbaar heeft gemaakt bij verweerster. De lezingen van partijen over de inhoud van het gesprek op 10 december 2019, verschillen voorts van elkaar. Niet kan derhalve worden vastgesteld of klaagster expliciet om vernietiging van de brief heeft verzocht. Echter, zelfs al zou klaagster dit verzoek hebben gedaan, dan nog had verweerster dit niet zonder meer hoeven honoreren gelet op het bepaalde in artikel 36 van de Beroepscode 2017. Een cliënt heeft namelijk alleen het recht hierop als de gegevens in het dossier aantoonbaar onjuist of onvolledig zijn, of gelet op het doel van de professionele relatie niet ter zake zijn. Hiervóór is overwogen dat het College niet heeft kunnen vaststellen dat de informatie in het dossier aantoonbaar onjuist was.

Wat betreft de onvolledigheid van het dossier heeft verweerster aan het vereiste van artikel 36 van de Beroepscode 2017 voldaan met het opstellen van een toevoeging aan de brief van 10 oktober 2018 waarin zij het standpunt van klaagster verwoordde. Deze toevoeging heeft zij naar alle relevante partijen gezonden. Verweerster is hiermee gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwaame beroepsuitoefening. De tiende klacht is ongegrond.

10. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De tweede, zesde, zevende, achtste, negende en elfde klacht zijn gegrond. De overige klachten zijn ongegrond.

Het College acht het opleggen van een maatregel passend nu verweerster onvoldoende actief en transparant is geweest richting klaagster na haar opname in de zorginstelling, procedureel niet zorgvuldig heeft gehandeld bij de afsluiting van het dossier van dochter X en contact heeft gezocht met een echtscheidingsadvocaat voor vader terwijl zij met beide ouders nog een professionele relatie had. Het College legt aan verweerster de disciplinaire maatregel op van een waarschuwing. Met het opleggen van een waarschuwing wil het College uitdrukken dat er sprake is van een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. De waarschuwing heeft geen gevolgen voor de beroepsuitoefening van verweerster. Het College is van oordeel dat verweerster ondanks

haar handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, haar werkzaamheden kan blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 28 januari 2021 door het College van Toezicht.

de heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris